

Publicerad 2006-09-18 18:32 av Nichlas

Vandrare

Där längst en stig kantad av bleka minnen
vandrar jag blind mot en sol utan värme.
Förlorar mig själv i tankar
i en värld som aldrig slutar att snurra.

Min andedräkt föder kristaller
som sakta smälter mot min varma hud.
Svider och lämnar märken
på min kropp så långt från verkligheten.

Din röst i vindens sång
når inte längre fram till mina öron.
Dina rop i den mörka världen
ekar inte längre.

Min själ bortom känslans makt
mitt hjärta isolerat i en tanke.
Ett mål i mitt sinne
där jag ensam vandrar vidare mot evigheten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nichlas med Poeter.se id #5099 innehar upphovsrätten